

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114211900
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114211900.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 01 Bratislava, proti odporkyni: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, D. X/XX, A. C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 431,70 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa z a m i e t a .

II. Odporkyni sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 79,51 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 28.11.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.04.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 460,48 eura spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 02.05.2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 27.10.2005 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000006593, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 500,76 eura. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporkyňa zaviazala splatiť v 30 mesačných splátkach vo výške 28,78 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyni revolving dňa 25.04.2007 vo výške 518,04 eura, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 28,78 eura v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 24.10.2008 vo výške 518,04 eura, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 28,78 eura v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 29, do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 1.439,00 eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v omeškani s úhradou splátky č.51 o viac ako 3 mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporkyňa mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 460,48 eura do 02.05.2010. Túto sumu neuhradila ani čiastočne. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Odporkyňa sa vyjadrila v podaní zo dňa 22.10.2014, kde uviedla, že kvôli tejto pôžičke písala advokátovi do Bratislavy, bolo to pred štyrmi rokmi, neodpísal jej. Ďalej opísala svoju zlú finančnú situáciu a uviedla, že by bola ochotná zaplatiť dlžnú sumu v splátkach po 20,- eur.

Na základe čiastočného späťvzatia návrhu bolo konanie v časti istiny vo výške 28,78 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 28,78 eura od 23.10.2014 do zaplataenia uznesením č.k. 14C/214/2014-32 zo dňa 01.12.2014 zastavené.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporkyne. Na základe námietky navrhovateľa rozhodol o prípustnosti jeho vstupu do konania Okresný súd Trnava, ktorý uznesením č.k. 14C/214/2014-49 zo dňa 25.03.2015 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo uvedeného občianskeho združenia je prípustné; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 01.04.2015.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 21.01.2015, kde uviedol, že z ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 634/1992 Zb. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že odporkyňa ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatila požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1000,07 eura, no keďže odporkyňa zaplatila navrhovateľovi spolu sumu 1.439,00 eur, tým zanikla povinnosť odporkyne vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Ďalej vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že odporkyňa sa dostala do omeškania už pri splátke č. 29, preto si navrhovateľ mohol svoje právo na súde uplatniť už počas neplnenia povinnosti odporkyne. Tiež poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ právo požadovať vrátenie poskytnutého úveru požaduje od 02.05.2010, je zjavné, že uplynula všeobecná premlčacia doba podľa OZ. Zároveň poukázal na vady kontraktačného procesu a na dôvodnosť vzniesenia námietky premlčania z titulu bezdôvodného obohatenia. Na základe vyššie uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby súd návrh zamietol a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP s poukazom na § 200ea OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 28.11.2013, výpisom z obchodného registra č.l. 2, Oznámením o zosplatnení zo dňa 08.04.2010, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8000006593, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profireal Slovakia spol. s r.o., Kartou klienta zo dňa 29.11.2013, vyjadrením odporkyne zo dňa 22.10.2014, čiastočným späťvzatím návrhu zo dňa 24.11.2014, Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 18.12.2014, Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 19.01.2015, Vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 21.01.2015, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 27.10.2005 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000006593, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni revolvingový úver vo výške 15.086,00 Sk (500,76 eura). Odporkyňa sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach vo výške 867,00 Sk (28,78 eura) splatných 24. dňa v mesiaci, pri počte splátok 30. Odporkyni bola titulom úveru vrátane revolvingov vyplatená suma 1.000,07 eura, keď odporkyňa z poskytnutého úveru zaplatila navrhovateľovi sumu 1.439,00 eur. Navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 08.04.2010, zaslanú odporkyni na poslednú známu adresu, s tým, že k zosplatneniu malo prísť po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 27.10.2005 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000006593, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni revolvingový úver vo výške 26.010,00 Sk (863,37 eura), z ktorého odporkyňa čerpala celkovo sumu 1.000,07 eura. Odporkyňa sa zaviazala splatiť uvedený úver s príslušenstvom v 30 mesačných splátkach vo výške 867,00 Sk (28,78 eura). Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená iba v časti „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“, a to vo výške 27,17%. Priemerná RPMN uvedená v zmluve nebola, Poplatok za uzatvorenie zmluvy bol dohodnutý vo výške 1.500,00 Sk (49,79 eura). Odporkyňa zaplatila navrhovateľovi z poskytnutého úveru sumu 1.439,00 eur. Oznámením o zosplatnení zo dňa 08.04.2010 upozornil navrhovateľ odporkyňu na zosplatnenie dlhu po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia, ktoré doručenie odporkyňa nerozporovala.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, ktorou navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 258/2001 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných zmluvných dojednaní. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V konaní vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa. Vzhľadom k uvedenému sa súd najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou premlčania nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho sa povinný subjekt môže brániť voči súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Vznesenie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že k využitiu ustanovenia § 565 OZ a teda k zosplatneniu úveru došlo dňa 02.05.2010 zaslaním oznámenia zo dňa 08.04.2010. Skutočnosť, že odporkyni bolo oznámenie doručené, odporkyňa nerozporovala, preto súd z tejto skutočnosti vychádzal ako z nespornej, a mal za to, že došlo k zosplatneniu úveru dňa 02.05.2010. Naviac, i keby práve dňa 02.05.2010 k zosplatneniu úveru nedošlo, premlčacia doba na uplatnenie práva navrhovateľa na súde začala plynúť dňa 24.05.2009, nakoľko toho dňa bola splatná splátka č. 43, od ktorej bola odporkyňa v trvalom omeškaní, a preto začala premlčacia doba plynúť od splatnosti tejto splátky (§ 103 veta druhá OZ). Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ mohol uplatniť svoj nárok na súde najneskôr do dňa 24.05.2012, aby bol návrh podaný v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súde dňa 30.04.2014, teda v čase, keď boli jeho nároky zo zmluvy premlčané. I v prípade, že by došlo k odloženiu

splatnosti splátok, a posledná splátka by bola splatná dňa 24.04.2011 (ako je to uvedené v Karte klienta), bol by návrh podaný až po uplynutí premlčacej doby. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokovú záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Z uvedených dôvodov súd návrh v časti zaplataenia istiny a príslušenstva vo výroku I. zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, súd ju odôvodňuje nasledovne.

Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou, hoci je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.) a predstavuje „absolútny obchod“, sa ako spotrebiteľská zmluva spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď zároveň vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy (podnikateľ - spotrebiteľ) a na nepodnikateľský účel zmluvy, vznikli medzi účastníkmi zmluvy typické občianskoprávne vzťahy. Na zmluvu preto dopadá i ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a zároveň ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého odlišné zmluvné dojednania, ako sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné. Keďže použitie Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa zásadne priaznivejšie ako použitie Obchodného zákonníka, dojednanie o použití Obchodného zákonníka (čl. 18 ods. 18.9 zmluvných dojednaní) je potom podľa § 52 ods. 2 OZ, ako aj § 39 OZ z dôvodu odporovania zákonu absolútne neplatné. Nie je preto možné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka, ale je potrebné posúdiť otázku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu, ktorý upravuje spotrebiteľské právo, a to podľa Občianskeho zákonníka.

V prípade, že existuje duplicitná právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva (v tomto prípade úprava premlčania) a zároveň boli následne do právneho poriadku SR zavedené ustanovenia na ochranu spotrebiteľa (a to najmä ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a § 52 ods. 2 OZ), súd má za to, že použitie právnej úpravy premlčania podľa Obchodného zákonníka nie je namieste. Z hľadiska historického výkladu a súvislostí medzi ustanoveniami § 54 ods. 1 OZ a § 261 ods. 6 OBZ (pôvodne § 261 ods. 3) je zrejme, že v čase „vzniku“ ustanovenia Obchodného zákonníka (o tom, že „absolútne obchody“ sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka), neexistovali ani len základy spotrebiteľského práva, keď pojem spotrebiteľa bol do nášho právneho poriadku zavedený až zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Ak teda neskôr zavedené ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozumej po účinnosti ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d), teraz 261 ods. 6 písm. d) OBZ) ukladajú pri kolízii viacerých ustanovení použiť ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie, súd má za to, že tým nie vylúčený takýto postup ani v prípade „absolútnych obchodov“. Ustanovenia § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ pritom možno zároveň považovať za súčasť špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré ustanovenia majú špeciálne postavenie vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka, nakoľko riešia práve situáciu kolízie na jednej strane ustanovení príp. zmluvných dojednaní, ktoré nie sú na prospech spotrebiteľa (v tomto prípade premlčacia doba 4 roky podľa OBZ) a na druhej strane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkých iných ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (premlčacia doba 3 roky podľa OZ), práve v prospech tejto druhej skupiny ustanovení. Súd zastáva názor, že neskoršia právna úprava v rámci spotrebiteľského práva (§ 52 ods. 2, § 54 ods. 1 OZ), teda vylučuje odchylenie sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo znamená, že aj v prípade otázky premlčania sa použijú „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“, t.j. ustanovenie § 101 OZ, pretože občianskoprávna úprava ohľadom dĺžky premlčacej doby je pre odporcu ako spotrebiteľa priaznivejšia, nakoľko je vystavený hrozbe donucujúceho zákroku zo strany súdov po kratšiu dobu.

Nad rámec súd poznamenáva, že k zamietnutiu návrhu by došlo i v prípade včasného podania návrhu, nakoľko z dôvodu, že v zmluve nie je uvedená výška úroku, nemôže navrhovateľ žiaden úrok od odporkyne v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ požadovať. Keďže odporkyňa vrátila navrhovateľovi sumu 1.439,00 eur, vrátila tým navrhovateľovi jednak istinu 1.000,07 eura, ako aj zaplatila poplatok za uzatvorenie zmluvy 49,79 eura (1.500,00 Sk - pričom platnosťou dojednania o poplatku sa súd z dôvodu hospodárnosti konania bližšie nezaoberal), a teda zaplatila viac ako bola povinná, a preto by musel byť návrh rovnako zamietnutý.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 3 OSP, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania odporkyne súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá, § 142 ods. 3 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP. Odporkyňa zavinila zastavenie konania v sume 28,78 eura (nakoľko urobila čiastočnú úhradu po podaní návrhu) a zároveň bol návrh v časti zvyšnej uplatnenej istiny zamietnutý, z čoho vyplýva, že odporkyňa mala neúspech v pomerne nepatrnej časti (6%), a preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov celého konania. Nakoľko si však odporkyňa právo na náhradu trov konania neuplatnila a ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešnejšej odporkyne, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 142 ods. 3 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 79,51 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 31,54 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 21.01.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 63,08 eura,
- režijné paušály pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia v roku 2014), 1x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 16,43 eura,

celkom vo výške 79,51 eura.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporkyňu a vystupoval na strane odporkyne, ktorej právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bola v konaní úspešnejšia. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony

smerujúce k ochrane práv odporkyne, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávaný prípad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.